

Jaume Pla

Benvolgut amic:

Acabo de llegir el teu llibre, amb un interès creixent que ha anat des de la primera fins a la darrera pàgina. Et felicito de tot cor.

La teva sinceritat, amb el suport d'una valentia que no exclou mai una educada manera de dir, és un dels encants més evidents del teu estil.

Estic segur que ja ho saps, però no em puc estar de reafirmar-t'ho: comparteixo plenament el concepte que et mereix això que en diem "l'art dels nostres dies", amb la tendència constant d'inflar globus -només amb aire fred- i menystenir els valors veritables, que han de fer la seva via enmig d'oblits que constitueixen una vergonya col·lectiva. El teu llibre és un al·legat brillant contra aquesta injustícia.

Quan ja portava la meitat de lectura dels 38 retrats, la meva esposa se'n va apoderar i, des d'aleshores, vam haver de compartir el text amb la mateixa delectació, fins al final. La Rosa m'encarrega que t'ho digui, amb un èmfasi especial: li ha agradat tant com m'ha agradat a mi, o sigui molt.

Per tot plegat, Jaume, una forta abraçada de reconeixença, amb un sentiment d'afecte que fem extensiu a la teva esposa.

Barcelona 15 de març de 1990